

ВАСИЛ ЦОНЕВ СЪН

chitanka.info

Преди няколко дни сънувах сън.
Събудих се и видях чудо невидяно.
На голямата овчакупелска поляна стоеше цирк.
Огромен, с два купола, обсипан с разноцветни книжни фенери, с
грамаден светещ надпис:

ЦИРК „РОЯЛ-ДОБРИЧ“

Край цирка плискаше вълни току-що прокарано море, а край морето и цирка минаваше трамвай.

Чичо Кръстник караше и крещеше с всичка сила:

— Варда, варда — магаре барут кара!

Точно пред цирка спря, посочи го с пръст и каза:

— Влизайте!

И ние влязохме.

Отпред вървеше леля Кръстница с огромната широкопола шапка, до нея — баща ми бояджията, а след него ние — шестте момчета, наредени като шишета.

Когато влязохме, всички започнаха да ръкопляскат, а леля Кръстница раздаде на децата блестящи перки. Децата дръпнаха ластиците и перките хвъркнаха във въздуха като хиляди разноцветни пеперуди.

Баща ми каза:

— Е, това е живот, майка му стара!

Искаше да каже и нещо друго, но в този миг оркестърът изсвири туш и на арената започна да се премята „Вши ти дам“.

Публиката шепнеше:

— Това е най-големият клоун на всички времена!

А артистите и директорът на цирка започнаха да ръкопляскат, после вдигнаха на ръце „Вши ти дам“ и го поставиха на официалната трибуна, на която имаше надпис на китайски:

„Да живее «Вши ти дам» — царят на всички клоуни!“

Чичо Кръстник се въртеше неспокойно на стола си. Изведнъж скочи и помоли директора да направи и той един номер.

Директорът се съгласи и чичо Кръстник обра саката на всички мъже, сетне изскочи навън и изчезна.

Леля Кръстница се превиваше от смях и казваше:

— Вие ще видите какво ще стане.

И наистина стана много смешно, когато чичо Кръстник се върна с празни ръце и каза:

— Ей, че неприятна работа! Всички сака проиграх и пак не спечелих. Голям майтап падна!

Публиката започна да се търкаля от смях, а директорът дойде при чичо Кръстник и му каза, че го назначава за постоянен клоун.

Излязохме от цирка и зяпнахме учудени — морето се беше превърнало в малка локва, трамваят беше някаква детска играчка, в която и малкият пръст не би могъл да влезе, а циркът се превърна в бараката на „Вши ти дам“.

Обърнах се и видях, че около мен стоеше само леля Кръстница. Тя се усмихна и каза:

— Ти вече порасна, моето момче. Хубавите неща са само за децата.

Сетне започна да се смаява, да се смаява и се превърна на малката старовремска снимка, която и досега стои на бюрото ми — с огромна широкопола шапка и тъжно усмихнати очи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.